

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 26 d'Abril de 2020. N° 17

EL DRET A L'ALIANÇA

Aquestes eren les paraules que el papa Francesc ens adreçà en l'homilia de la Vetlla Pasqual. El papa ens deia: *"Aquesta nit conquerim un dret fonamental que no ens serà arrabassat: el dret a l'esperança. Una esperança nova, viva, que ve de Déu".* És l'esperança de Jesús que infon en el nostre cor la certesa que Déu ho condueix tot cap al bé. Per això el papa ens convidava a no dipositar *"l'esperança sota una pedra"*, ja que Jesús Ressuscitat *"il·lumina la foscor del sepulcre i avui vol arribar als racons més foscos de la vida"*.

Malgrat el sofriment, la malaltia i la mort dels éssers estimats que hem perdut en aquesta pandèmia, cal alçar-nos de nou com ens deia el papa, per *"somiar, arriscar i comprometre'ns per canviar el món"*. És que *"l'anunci pasqual és un anunci d'esperança"*, ja que *"la foscor i la mort no tenen l'última paraula"*.

En la pregària a la plaça de Sant Pere, el 27 de març, el papa ens encoratjava a *"triar entre el que compta veritablement i el que passa, per separar el que és necessari del que no ho és"*. Això és el que van fer Sant Francesc d'Assís i Sant Benet (i molts altres homes i dones) que van trobar en Déu la seva felicitat. van descobrir undia que la vida només tenia sentit si vivien arrelats a l'esperança, si somiaven, si arriscaven el seu futur, si es comprometien per canviarel món, com ens el sant pare.

Desgraciadament fins ara, com ens recordava el papa en la pregària del 27 de març, *"ens hem deixat absorbir per allò material"* i *"trastornar per la presa"*. I per això, anestesiats per la indiferència, *"no ens hem despertat davant de guerres i d'injustícies del món, ni hem escoltat el crit dels pobres i del nostre planeta, greument malalt"*. I és que amb el nostre egoisme ens hem tancat en nosaltres mateixos, mentre ignoràvem el plor dels desvalguts i el clam de la terra, ferida per la nostra insensibilitat.

Per això després d'aquesta pandèmia hem de canviar de vida. No podem continuar immersos en la indiferència, perquè el món està soffrint molt. Hem de deixar de banda la insolidaritat, que ens tanca egoísticament en nosaltres mateixos i hem de treballar activament a favor del bé comú dels ciutadans, ajudant els qui passen necessitat. Hem de ser artesans d'esperança i llavors de resurrecció, perquè com ens recordava el papa, *"en Jesús Ressuscitat, la vida ha vençut la mort"* i per això *"la fe pasqual alimenta la nostra esperança"*, una esperança que no defrauda mai, ja que ens fa veure que Jesús, *"en la foscor de les nostres nits, és certesa en les nostres incerteses"*.

Com a deixebles de Jesús de Natzaret, els cristians hem de ser homes i dones capaços de transmetre esperança, per així repensar aquest sistema econòmic tan depredador i tan injust, sobretot per a les persones més desafavorides, un sistema econòmic que el papa ha denunciat tantes vegades com un sistema que mata, ja que està basat en una economia que exclou i que per això mateix esclavitza els més pobres. Un sistema econòmic que el cardenal Reinhard Marx, arquebisbe de Munic, ja fa temps que va denunciar com un capitalisme inhumà que empobreix la gent més vulnerable del nostre món.

Després de la Covid-19 hem d'alçar-nos de nou, cal que ens alcem de nou i que ajudem a alçar-se a aquells que no poden fer-ho per ells mateixos. Però no per tornar a viure com abans d'aquesta pandèmia, sinó per a viure una nova vida, com va ser nova la vida de Jesús després de la seva resurrecció. Entre tots, donant la mà als qui han caigut i no poden més, hem de construir una vida més fraterna, més humana i més solidària, per així, com ens deia el papa, saber *"triar el que compta veritablement i el que passa"* i *"per separar el que és necessari del que no ho és"*.

Josep Miquel Bausset, monjo de Montserrat

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Lc 24,13-35

Dos discípulos de Jesús se van alejando de Jerusalén. Caminan tristes y desolados. Cuando lo han visto morir en la cruz, en su corazón se ha apagado la esperanza que habían puesto en él. Sin em-

bargo continúan pensando en él. No lo pueden olvidar. ¿Habrá sido todo una ilusión? Mientras conversan y discuten de todo lo vivido, Jesús se acerca y se pone a caminar con ellos. Sin embargo, los discípulos no lo reconocen. Aquel Jesús en el que tanto habían confiado y al que habían amado con pasión les parece ahora un caminante extraño.

Jesús se une a su conversación. Los caminantes lo escuchan primero sorprendidos, pero poco a poco algo se va despertando en su corazón. No saben exactamente qué les está sucediendo.

Más tarde dirán: «¿No ardía nuestro corazón mientras nos hablaba en el camino y nos explicaba las Escrituras?».

Los caminantes se sienten atraídos por las palabras de Jesús. Llega un momento en que necesitan su compañía. No quieren dejarle marchar: «Quédate con nosotros». Durante la cena se les abrirán los ojos y lo reconocerán. Este es el gran mensaje de este relato: cuando acogemos a Jesús como compañero de camino, sus palabras pueden despertar en nosotros la esperanza perdida.

Durante estos años, muchas personas han perdido su confianza en Jesús. Poco a poco se les ha ido convirtiendo en un personaje extraño e irreconocible. Todo lo que saben de él es lo que pueden reconstruir, de manera parcial y fragmentaria, a partir de lo que han escuchado a predicadores y catequistas.

Sin duda, la homilía de los domingos cumple una tarea insustituible, pero resulta claramente insuficiente para que las personas de hoy puedan entrar en contacto directo y vivo con el Evangelio. Tal como se lleva a cabo, ante un pueblo que ha de permanecer mudo, sin exponer sus inquietudes, interrogantes y problemas, es difícil que logre regenerar la fe vacilante de tantas personas que buscan, a veces sin saberlo, encontrarse con Jesús.

¿No ha llegado el momento de instaurar, fuera del contexto de la liturgia dominical, un espacio nuevo y diferente para escuchar juntos el Evangelio de Jesús? ¿Por qué no reunimos laicos y presbíteros, mujeres y hombres, cristianos convencidos y personas que se interesan por la fe, a escuchar, compartir, dialogar y acoger el Evangelio de Jesús?

Hemos de dar al Evangelio la oportunidad de entrar con toda su fuerza transformadora en contacto directo e inmediato con los problemas, crisis, miedos y esperanzas de la gente de hoy. Pronto será demasiado tarde para recuperar entre nosotros la frescura original del Evangelio. Hoy es posible. Esto es lo que se pretende con la propuesta de los Grupos de Jesús.

José-Antonio Pagola

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES FINS NOU AVIS.

=====

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS HASTA NUEVO AVISO

=====

Parròquia de Sant Just

Hogar Ntra. Sra. de Lourdes

Demà dilluns dia 27 d'abril
Festa de la Mare de Déu de Montserrat